

[Qvist Jørgensen]

videlse med 19 pladser, som nu er forhandlet på plads, er tilstrækkelig. Jeg skal dog også erindre om, at vi i forbindelse med bistandslovsændringen i foråret 1984 fik åbnet mulighed for, at der kan arbejdes med andre former for sikring, f.eks. i forbindelse med en udvidet sikring på en almindelig døgninstitution. Det skal da siges, at det også er en foranstaltning, vi kun nødigt ser anvendt, men muligheden er altså til stede i en given situation.

Alt i alt må vi konstatere, at det har haft effekt, at vi har fremsat vores beslutningsforslag: tingene er gået hurtigt, hurtigere, end man måske ellers kunne have forventet, og det vil vi godt sige tak for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af politiets og anklagemyndighedens arbejde ved tilsyn, efterforskning og påtale i miljøsager m.v.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 29/1 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget tager sigte på at forbedre politiets og anklagemyndighedens indsats i forbindelse med efterforskningen og retsforfølgningen af de sager, hvor der sker en overtrædelse af miljølovgivningen m.v. Der stilles med henblik herpå bl.a. forslag om en række ænd-

ringer med hensyn til strukturen inden for politiet og anklagemyndigheden.

Det er jo en genfremsættelse af det forslag, som vi behandlede den 4. maj 1984. Ganske vist er forslaget blevet udbygget på nogle punkter i forhold til det tidligere, men hovedindholdet er uændret. Derfor kan jeg henholde mig til det, jeg sagde under den tidligere behandling.

Jeg gav dengang udtryk for, at også jeg synes, der er tale om et vigtigt område, og at det også er min opfattelse, at politiets og anklagemyndighedens vilkår for behandlingen af disse sager må være sådan, at der fra retsmyndighedernes side på hensigtsmæssig måde kan sættes ind over for lovovertrædelser.

Men som jeg også tidligere har givet udtryk for, mener jeg ikke, det er nødvendigt, at man med henblik herpå gennemfører så vidtgående ændringer, som forslaget lægger op til.

Jeg er uenig i, at det vil være en fordel at udskille bestemte områder til en særlig del af politiet og anklagemyndigheden. Det er en fordel ved den nuværende ordning, at politiet og anklagemyndigheden ved behandlingen af miljølovssager kan drage nytte af den daglige erfaring fra andre sagsområder. Efterforskningsmetoderne såvel som de beviskrav, politiet og anklagemyndigheden skal opfylde, er ikke anderledes eller lempeligere på de særlovsområder, vi her taler om, end de er på alle andre områder. Jeg mener derfor ikke, det er en rigtig tanke at foreslå specielt politi på ethvert område, der på den ene eller den anden måde kan byde på særlige problemer.

Når dette er sagt, vil jeg dog gerne give udtryk for, at også jeg finder, at man også inden for politiet og anklagemyndigheden bør være opmærksom på de særlige problemer, som kan gøre sig gældende ved overtrædelse af miljølovgivningen.

I den forbindelse skal jeg nævne, at der i tilslutning til den kompetenceomlægning, som blev gennemført inden for anklagemyndigheden ved retsplejelovsændringen i sidste folketingssamling, af justitsministeriet er fastsat særlige regler om politimestrenes forelægelse af miljølovssager for statsadvokaterne.

Jeg kan også nævne, at justitsministeriet om kort tid til politiet og anklagemyndigheden vil udsende nærmere retningslinjer for behandlingen af miljølovssager. Disse ret-